

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaali ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

Nro 50-51 • Perjantaina 16. joulukuuta 2005

56. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 22 %)

Kiitämme lehtemme lukijoita, ilmoittajia, kirjoittajia ja muita avustajia hyvästä yhteistyöstä vuonna 2005. Toivotamme kaikille kanssamme tekemisissä olleille

Joulunaikaa Rauhaisaa ja Hyvää ja Onnekasta Uutta Vuotta 2006!

Jatkukoot hyvät suhteemme alkavanakin vuonna.

Kurkijoki Seatio

Kurkijokelainen

Kurkijokelaiset koolla Tampereella

Tampereen seudun kurkijokelaiset pitivät syyskokouksensa marraskuun 19. päivänä kahvila Vatruskassa Finlaysonin alueen Tallinpihalla Kuninkaankadulla. Liukkaasta nollakelistä huolimatta paikalla oli 17 jäsentä.

Kun kuulumiset oli vaihdettu, hiljennettiin muistelemaan poismenneitä. Viime kesänä siirtyi tuonpuoleiseen Mikrilän poika Eero Mälikoski, joka puolisonsa Irman kanssa oli vuosikau-

det aktiivisesti osallistunut toimintaamme.

Katsottiin Kurkijoelta nykypäivään -multimediaesitys, joka erinomaisesti valaisee kurkijokelaisten historiaa, elämää ennen vanhaan siellä ja sittemmin täällä.. Kiitosta saivat erityisesti Unto Miikkulaisen, Anni Riikosen, Toivo Rouhiaisen, Helmi Ovaskan ja Arvi Heinosen murremuis-telot.

Kurkijoki-Seuran puheenjohtaja Riitta Sainio oli

kutsunut meidät emoseuran joulujuhlaan Karjalatalolle Helsinkiin. Kuusi meikäläistä noudattikin viime lauantaina kutsua. Hiitolaisten, kaukolalaisten, kirvulaisten ja kurkijokelaisten yhteinen tilaisuus oli hyvin järjestetty ja lämminhenkinen. Parhaat kiitokset järjestäjille ja ohjelmansuorittajille

Tapio Nikkari

Jouluna

Joulu meille kohta joutuu, lapset pukille kiireellä kirjoittaa.

Lahjalista pitkäksi kasvaa, lasten posket innosta hehkuu.

Onnen tuoja joulupukki silmin nähden iloissaan, lapset purkaa lahjavuoria, lattialla lojuu paperia ja kuoria.

Onnea ja iloa ei raha tuo, vain rauha, rakkaus sitä suo. Ystävät ja suku lämmittää, he jos kanssasi olla saa.

Anna

Sivuillamme
TÄNÄÄN mm.

Jorma Haapkyä 1920-2005	3
Karjalaseuran historiikki, osa 1	4-5
Joulutervehdykset	5
Lukan suku koolla	7
Joulujuhla Karjalatalolla	9
Mummon joulusaarna	10
Jouluristikko	11

Seuraavat Kurkijokelaiset ilmestyvät 30.12.2005, 13.1.2006, 27.1.2006,...

Toimitus on pääosin kiinni jouluviikolla. Joulutavaroita postitetaan ma 19.12. Väliviikon lehti painetaan jo 28.12.

Tampereen seudun kurkijokelaiset seuraavat Kurkijoelta nykypäivään -multimediaesitystä 19.11.2005. Kuvasta puuttuu kuvan ottaja T.N.

16.12.2005

Maa on niin kaunis

Elämme joulukonserttien sesonkiaikaa ja pääsemme itsekin laulamaan Kauneimpia joululauluja, joita on jo noin 30 vuotena laulettu Lähetystyön hyväksi. Ensimmäisenä vuonna ainoastaan 150 seurakuntaa toteutti tämänmuotoisen keräyksen lähetystyön hyväksi. Tänä vuonna ei varmaan yksikään seurakunta jätä yhteislaulutilaisuutta järjestämättä, niin suosittuja ja kysyttyjä ne ovat. Kirkot täyttyvät useampaankin kertaan iloisista laulajista.

Myös esiintyvät taiteilijat ja kuorot osaavat hyödyntää ihmisten tarvetta kuulla joululauluja elävänä esityksenä. Niin hyviä kuin nykyaikaiset äänentoistolaitteet ja levyt ovatkin ja televisio tuo laulajat jopa kotiimme laulamaan, on monella meillä edelleen tarve itse kuulla ja nähdä esitys paikan päällä. Hyvä niin.

Pikkujouluissakin lauletaan jonkun verran joululauluja. Pikkujoulujen aika on suurelta osin jo ohi. Nyt odotamme sitä oikeata joulua

Monet karjalaseurat ovat viettäneet omia pikkujoulujaan tänä vuonna juhlavissa puitteissa, sillä moni karjalaseura on tänä vuonna täyttänyt 60 vuotta. Vampulan Karjalaiset ja Loimaan Seudun

”Kiitävi aika, vierähtävät vuodet, miespolvet vaipuvat unholaan. Kirkasna aina sielujen laulun taivainen sointu säilyy vaan.”

Karjalaseura ovat jo viettäneet omat juhlansa, ja Mellilän Karjalaisten juhlia vietetään ensi sunnuntaina eli neljäntenä adventtisunnuntaina. Kaikissa juhlissa joulu on ollut yhtenä teemana joulun läheisyydestä johtuen.

Juhlien järjestäjät ja etenkin järjestelyvastuun kantaneet saavat olla ylpeitä. Juhlat ovat tavoittaneet ison joukon karjalaseurojen jäseniä ja heidän ystäviään. Vieläkin 60 vuoden jälkeen meillä on halu ko-

koontua yhteen. Kuka olisi uskonut tätä silloin, kun seuroja perustettiin?

Joulukannel, Karjalan Liiton julkaisema joululehti on myös jälleen ilmestynyt. Tänä vuonna Kurkijokelainenkin sai olla mukana sen toimittamisessa. Löysin ensimmäisestä lehtemme joulunumerosta vuodelta 1949 mielenkiintoisen kertomuksen 1800-luvun puolivälin joulunviettotavoista, joista kertovia kirjoituksia oli kirkkoherra Toivo Immonen löytänyt liikkennetarkastaja Kosti Kirjokallion kokoelmista. Myös sivun 15 joulurun ”Hiljaa, hiljaa...” on ensimmäisistä Kurkijokelaisista poimittu. Sen on kirjoittanut Heikki Kiiski.

Herkkää joulunaikaa Teille kaikille!

Raija Hjelm

Hartaus jouluksi 2005

Sija majatalossa

Attoateria kuului pakettiin. Pöydässä isäntä ja toiset vieraat puhuivat sen verran, ettei miehen tarvinut. Aterian jälkeen vaimo sanoi, että mentäisiin huoneeseen. Monet muut näyttivät tekevän samoin. Isäntä muistutti vielä loppuillan ohjelmasta.

He istuivat vuoteillaan hiljaa. Mies ajatteli olevansa vieras ja vieraassa paikassa. Se ei tuntunut miltyään. Niin vain oli, koska tämä oli maailma. Hän ajatteli, että kaikki joulut lapsuudesta asti olivat tuoneet hänet siihen, ja hän kantoi ne muistissaan. Kun muisti elämänsä, ei ollut siinä vieras.

Kännykkä soi. Vaimo vastasi. Tytär toivotti jouluja. Lapset kävivät kukin vuorollaan selittämässä, mitä pukki oli tuonut. Tytär tuli takaisin ja kysyi, millainen täysihoitolan joulu oli. Vaimo kehui vanhanaikaisen joulutunnelman, oli pärevaloa ja kaikkea, yöllä lähdetäisiin reellä kirkkoon. Hän sanoi, että ruuan päälle vain olivat tulleet huoneeseen huokaisemaan, kohta menisivät takaisin joukkoon. Tytär selitti, että olivat antaneet lahjan, kun eivät nyt päässeet mummulaan, niin olisi heilläkin jotain ohjelmaa, ettei olisi yksinäistä. Vaimo kiitteli.

Puhelun jälkeen he toistelivat toisilleen lastenlasten puheet lahjoista. Pian kumpikin laskeutui hiljaisuuteen kuin kotiin. Alhaalta kuului remakkaa naurua.

Myöhemmin mies haki paketit ja ojensi vaimolle. Tämä hymyili vähän, haki omansa ja antoi miehelle. He avasivat paketit ääneti. Vaimo kiitti hartiahuivista ja cd-levystä, mies teki samoin, kravatti ja kirja olivat mieluisia.

Mies kysyi, mentäisiinkö alakertaan katsomaan. Vaimo myöntyi heti. Mies laittoi uuden kravatin kaulaansa, vaimo uuden huivin hartioilleen. Siitä tuli juhlan olo.

Salissa kaikilla oli tonttulakit päässä. Ne leikkivät piirileikkiä kuusen ympärillä. Pöydällä oli glögilaseja. Emäntä kehotti ottamaan siitä ja toi kummallekin tonttulakin. Isäntä vei heidät kädestä pitäen piiriin mukaan. Se tuntui kömpelöltä, mutta he hymyilivät ja yrittivät olla niin kuin jouluna ollaan.

Emäntä sanoi, että kun pukki olisi käynyt, lähdetäisiin yökirkkoon. Se oli emännän mukaan kaikkein tunnelmallisin, ja voi sitten aamulla nukkua.

Kun ovikello soi, laulu taukosi ja kaikki kääntyivät katsomaan ovele. Kun kävi ilmi, ettei siellä ollutkaan joulupukki vaan joku nuoripari, monet siirtyivät täyttämään glögilaseja.

Isäntä kuului selittävän tulijoille yksityistilaisuudesta ja talista ja renkituvasta, jossa ei ollut mukavuuksia. Hän tuli salin kynnykselle ja pyysi anteeksi, että kävisi äkkiseltään tallilla opastamassa tulijoita. Tytön vatsa erottui eteisestä.

Emäntä viritteli joulupukkilaulua. Pian kuului eteisestä kolinaa ja näkyi punainen vaate. Pukilla oli jokaiselle lahja, joka oli maksettu tilauksen yhteydessä. Siinä oli saanut valita, minä hintaisen halusi. Tytär oli hoitanut asian heidän puolestaan.

Pukin poistuttua vieraat alkoivat yhtäikaa puhua ja avata lahjojaan. Mies haki vaimon katsetta. Vaimo huomasi sen, ja he siirtyivät vähin äänin ovele ja ulos.

Tuntui hyvältä hengittää raikasta ilmaa. Oli pikku pakkanen. Tähtiä näkyi hyvin, sillä oli pimeämpää kuin kaupungissa. Mies ei tuntenut muita kuin Otavan. Hän näytti sitä vaimolle ja sanoi, että oli jouluyö ja joku tähdistä oli joulutähti. Vaimo sanoi, että Kristus varmaan syntyiisi kohta. Mieleen le vittäytyi viileys ja kirkkaus.

Renkituvasta erottui valoa. He lähtivät kävelemään tallille päin käsissään äsken saamansa lahjat vielä avaamattomina.

Kari Mäkinen

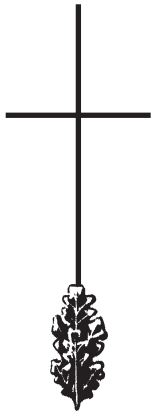
Kirjoittaja on Ulvilan kirkkoherra, joka aloittaa 1.1.2006 Turun arkkihiippakunnan piispana.

Loimaan Seudun Karjalaseura ry

kiittää

kaikkia 60-vuotisjuhlaansa osallistuneita!

Kuolleita

Rakkaamme

Pauli Petteri JANTUNEN

* 9.8.1924 Käkisalmi
† 9.10.2005 Vancouver Kanada

Syvästi kaivaten
Helen, Roy, Kirsti
sisarukset perheineen

*Hiljaiset hetket jälkeesi jäivät
kullaten muistojen kirkkaimmat päivät.*

Siunaus toimitettu Kanadassa.

Rakkaamme

Jorma Eliel HAAPKYLÄ

* 21.1.1920 Hyeres, Ranska
† 21.11.2005 Helsinki

Rakkaudella muistaen ja kaivaten
Aili
Lauri ja Susanne, Jessica, Lotte
Pentti ja Kaijeli, Miriam, Tapani
Tipo, Lauri ja Ossi, Peter
Juhani ja Aila, Susanna
Ville ja Outi, Miika

Joulun tunnelma

Monet kynttilät ovat syttyneet
attoiilan hämärässä,
on valmiina joulukuusikin
joka pirtissä lämpimässä.

On kaikuneet lasten
laulutkin
niin kauniisti, kirkkahasti,
ne tiukujen lailla helisseet
ovat ihan kattoon asti.

On kerrottu joulun sanomaa
mitä tallissa tapahtuikaan,
miten suuri enkeljoukko
kuului
tuohon tapahtumaan
mukaan.

Silloin Jumala poikansa
ainoan
meille kaikille lahjaksi antoi,
häntä Maria-äiti sylissään
jouluynönä hellästi kanto.

Terttu Ketola

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus
Toimitus: Päätoimittaja Raija Hjelm
ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
puh./fax (02) 762 2551, matkapuh. 050-521 3336

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillaan ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 60 centtiä/mm + alv 22 %
Mustavalk. 45 centtiä/mm + alv 22 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 16 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi 35 euroa
6 kk 20 euroa
3 kk 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualle 46 euroa

E-mail:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Tilinumero: LSOP 523900-4897

Sivunvalmistus:
Etusivu Frontpage, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki

ISSN 0782-5668

Jouluna

Taasen Joulu on, nyt pysähdy ihminen.
Laske maahan arkisten huolien taakka.
Nosta katseesi yöstä Betlehem-tähtehen saakka
ja huolesi kanna synnyinseimehen.

Hän joka muinoin syntyi, taas jälleen syntynyt on.
Hänen tähtensä pimeään kirkkahan valonsa luo.
Rakkaus kerran niin syvä ja mittaamaton
on valmis taas uhuriin ja anteeksiantohon.

Sinä, kaiken Herra, taas katso puolehen ihmisen,
näet viha ja synti kun satoa kasvattaa.
Sun edessäs yksin voi pyyteettä rakastaa,
siksi seimen joulun suot meille taas jällehen.

Tänä päivänä etehen seimen Jeesuksen
mä lahjana lasken, mitä vain omistan.
En kultaa, vaan sieluni syntisen kannan,
sen, Herrani, lasken sun jalkojes juurehen.

Mä tiedän, sä tutkit sieluni syvänteet,
sen tunnen, on lahjani halpa ja kelvoton.
Älä sentään hylkää, jos kultaa vähänkin on,
se kuonasta puhdist, Herra. Sen sinä teet.

Anna, Herra, sun synmyintähtesi loisteen
ja valosi kirkkahan valaista varjot maan,
elämän jatkua paremman, onnekkaan,
salli kansasi kokea oikean aamun koitteen.

Juho Toiviainen

Julkaistu Kurkijokelaisen
kolmannessa
numerossa joulukuussa 1949.

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Paljonko suomalaisia oli maamme itsenäistymisen aikoihin?

2. Mikä meri on itse asiansa maailman suurin järvi?

3. Mitä uskonnollista ryhmää on perustajansa mukaan nimitetty russellilaisiksi?

4. Missä maassa puhutaan afrikaansin kieltä?

5. Mitkä valtameret Panaman kanava yhdistää?

6. Minkä suosituin juoman etiketissä on 11 lataa?

7. Minkä kunnan tai kaupungin taajamiin kuuluu Lokalautti?

8. Minkä maan viimeinen kuningas oli Faruk?

9. Minkä kaupungin Mannerheim-patsas töhrittiin eräänä itsenäisyyspäivänä punaisella maalilla?

10. Milloin otettiin käyttöön maailman ensimmäinen ydinvoimala?

Muistettavaa

Mellilän Karjalaiset ry:n 60-vuotisjuhla su 18.12. klo 14 Vanhustentalon Päiväkeskuksessa. Historiikki. Joulupuuro ja juhlakahvit.

Kyntilät syttyvät Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä Porissa. Tule mukaan syyttämään kyntiläsi menneitä sukupolvia muistetaan ja kunnioittaen Keski-Porin kirkkopuistossa su 18.12. klo 16. Kaikki ovat tervetulleita. Tapahtuman järj. Hiitolan Pitäjäseura.

Kurkijokelaisen toimitus on kiinni jouluviikolla. Joululahjapostitukset maanantaina 19.12. Tilaukset pikaisesti, jotta ehtivät ennen joulua.

NIMIPÄIVÄT

pe 16.12. Auli, Aulikki, Aada
la 17.12. Raakel
su 18.12. Aapo, Aappo, Rami
ma 19.12. Iikka, Iiro, Iisakki, Isko
ti 20.12. Benjamin, Kerkko
ke 21.12. Tuomas, Tuomo, Tomi, Tommi (talvipäivänseisaus)
to 22.12. Raafael
pe 23.12. Senni
la 24.12. Aatami, Eeva, Eevi, Eveliina
su 25.12. Joulupäivä
ma 26.12. Tapani, Teppo, Tahvo, Tapaninpäivä
ti 27.12. Hannu, Hannes
ke 28.12. Piia, Viattomien lasten päivä
to 29.12. Rauha

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. 7622 950, Oikokatu 3
Avoinna: ma-pe 10-17.30 la 10-14.00

Kontra-amiraali Jorma Haapkylä

Upseeri oli meri-ihminen myös vapaa-aikanaan

Kontra-amiraali Jorma Haapkylä kuoli 20. päivänä marraskuuta Helsingissa 85-vuotiaana. Hän oli syntynyt 21. päivänä tammi-kuuta 1920 Hyeres’issa Ranskassa.

Jorma Haapkylä päätti jo nuorena, että hänestä tulee meriupseeri. Hän kirjoitti ylioppilaaksi vuonna 1938. Varusmiespalveluksen jälkeen hän aloitti 14. merikadettikurssin vuonna 1939. Pian kurssi keskeytettiin, ja kadetit komennettiin joukko-osastoihin.

Haapkylä palveli Talvisodan aikana tykistöupseerina Kurkijoella. Kadetti Haapkylä oli pidetty miestensä keskuudessa. Rauhan tultua hän johti viimeistä joukkuetta, joka vetäytyi Kurkijoelta Parikkalaan. Näiden joukossa oli myös hänen tuleva elämäkumppaninsa ja vaimonsa Aili Sipilainen, joka toimi tuoloin lottana.

Jatkosodan pääosan Haapkylä oli moottoritorpedoveneiden päällikkö ja ryhmäpäällikkö itäisellä Suomenlahdella. Sotien jälkeen Haapkylä palveli muun muassa merivoimien esikunnassa ja laivastoyksi-

köissä sekä valmistui Sotakorkeakoulusta vuonna 1951. Hän oli koululaiva Matti Kurjen päällikkö vuosina 1967-69, Turun laivastoaseman päällikkö vuosina 1969-70, Merivoimien esikunnan esikuntapäällikkö 1970-74, Laivastolippueen komentaja

1974-77 ja Merisotakoulun johtaja 1977-78 .

Kielitaitoaan Haapkylä hyödynsi Pääesikunnan ulkomaanosastolla sekä vuosina 1964-67 apulaissotilasiamiehenä Yhdysvalloissa ja Kanadassa ja sotilasneuvonantajana YK-edustustossa. Haapkylän kausi

merivoimien komentajana 1978-80 kontra-amiraaliksi ylennettynä alkoi komeasti, kun 15 maan merivoimien komentajat kohtasivat hänen johdolla Helsingissä.

Haapkylä oli seurallinen meriupseeri. Hän johti puolustushaaran kehittymiselle tärkeitä hankkeita. Jo tuoloin alettiin tarkistaa merivoimien voimavarojen kohdentamista toimialarationalisoinnin keinoin. Hän oli kiinnostunut historiasta ja olikin Merihistoriallisen yhdistyksen puheenjohtaja vuodet 1979-97. Hän myös suomensi merisotakirjallisuutta.

Jorma Haapkylä oli meri-ihminen, jonka nuoruusvuosien purjehdukset Vaasan saaristossa ja kesät Vanajan rannalla Visavuoressa sytyttivät elinikäisen rakkauden mereen. Porvoon ulkosaaristo oli hänelle erityisen rakas. Siellä hän vietti kesänsä viime vuosiansa saakka.

Muistokirjoitus on melkein samanlaisena julkaistu itsenäisyyspäivänä Helsingin Sanomissa. Sen lähetti lehdellemme Lauri Haapkylä.

Löytyisikö Lempi Ojalehto?

Mie oon Kaisa, joka ker-
toi tarinan kahden lapsuudenystävän yhteisestä tari-

nasta. Nyt Eila on päässyt
ikilepoon kovan sairauden murtamana. Minä jäin kai-

Sanan Voimaa

16.12. *Hurskaat kukoistavat kuin palmupuut, kasvavat korkealle kuin Libanonin setrit. Ps. 92:13*
17.12. *Sen kuultuaan Jeesus sanoin häneen viitaten: ”Tänään on pelastus tullut tämän perheen osaksi. Onhan hänkin Abrahamin poika.” Luuk. 19:9*
18.12. *Jos taas toivomme jotakin mitä emme näe, me myös odotamme sitä kärsivällisesti. Room. 8:25*
19.12. *Sadonkorjaaja saa palkkansa jo nyt, hän kokoaa satoa iankaikkiseen elämään, ja kylväjä saa iloita yhdessä korjaajan kanssa. Joh. 4:36*
20.12. *Hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen ikuinen voimansa ja jumaluutensa ovat maailman luomisesta asti olleet nähtävissä ja havaittavissa hänen teoissaan. Room. 1:20*
21.12. *Koko elinaikanasi ei kukaan voi sinua vastustaa. Minä olen sinun kanssasi, niin kuin olin Mooseksen kanssa. Minä en jätä enkä hylkää sinua. Joos. 1:5*
22.12. *Suuri on hänen valtansa, ja rauha on loputon Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan. Jes. 9:6*
23.12. *Valo loistaa pimeydessä, pimeys ei ole saanut sitä valtaansa. Joh. 1:5*
24.12. *Yhtäkkiä heidän edessään seiso Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Luuk. 2:9*
25.12. *Hänen valtansa on ikuinen valta, joka ei katoa, eikä hänen kuninkuutensa koskaan häviä. Dan. 7:14*
26.12. *Se loistaa pimeydessä ja kuoleman varjossa eläville, se ohjaa jalkamme rauhan tielle. Luuk. 1:79*
27.12. *Vaikka olit syrjitty, vaikka sinua hyljeksittiin eikä kukaan käynyt luonasi, minä olen korottanut sinut pysyvään kunniaan, iloksi tuleville sukupolville. Jes. 60:15*
28.12. *Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen. Room. 8:28*
29.12. *Sinä olet antanut vaikeita vuosia ja monia ahdistuksen aikoja, mutta yhä uudelleen sinä virvoitat minut, syvyyksistä sinä minut nostat. Ps. 71:20*

paamaan viimeistä lapsuuden ajan ystävääni ja sidettä nuoruuteeni.

Tänään 2.12. tuli Kurkijokelainen, ja taas siinä oli juttu kaurakiisselistä. Minä oli pikku piikana ja jäi mieleen se kiisselin teko, jota vieläkin harrastan.

Taikinapyttyyn pantiin haaleaa vettä ja kuorineen jauhettua kaurajauhoa. Sitä hämmennettiin silloin tällöin. Se happenikin jo toisena päivänä sihlattavaksi. Sihtikin oli sellainen pyöreä, jota puristettiin kädellä, mutta nythän ei ole mikään niin kuin ennen, joten minä teen seuraavasti.

Tampereelta saa kiisselijauhoja joka kuukauden ensimmäisenä maanantaina. Haen usein kaksi kiloa ja laitan lämpöiseen veteen

paksulaiseksi velliksi ja eväsleivän joukkoon. Joskus kestää parikin päivää tai kokeilee välillä, minkä verran on hapannut.

Muuta ei tarte, kuin tavallinen sihvila. Ja niin keittän kahdenkin desilitran annoksina, juurihan säilyy. Kaksi desilitraa juurta ja tavallisesti kaksi desilitraa vettä, mutta paksuuden voi määrätä itse. Ja ei kun vain syömään.

Jouluterveiset kaikille tutuille. Jos Lempi Ojalehto (tyttönimi) huomaa tämän, niin ota yhteys Katri Asikaiseen (entinen nimi). Minulta on osoite hukuttanut.

Katri Salminen
Peltok. 27 B 31
33100 TAMPERE

Missä päin Komosia?

Huomasin Kurkijoen historiasta, että Komosia asui Kurkijoella ennen ruptuurisotaa eli 1600-luvun alussa Tiuralan Haapalahdessa ja ruptuurisodan jälkeen 1600-luvun lopulla Kurkijoen Miklissä. Sattuisiko kellään olemaan tietoa, ketä Komosia näissä paikoissa asui, mistä he tulivat ja mihin hävisivät? Sukumme vaiheet tiedetään tarkkaan, Käkisalmen Komoset 1690-luvulta ja Vuokselan Komoset 1750-luvulta lähtien.

Tutkin aikaa ennen 1700-lukua eli sitä, mistä ovat esi-isämme isät kotoisin ja löytyykö yhteys Käkisalmen ja Vuokselan välille. Kaikista tiedoista kiitollisena,

Komosten Sukuyhdistys ry. Markku Komonen
puheenjohtaja
Keltakuja 5 B 1
01620 VANTAA
p. 040-900 7658
markkukomonen@kolumbusfi

Eino Vepsä: Lyhyt historiikki seuran toiminnasta, osa 1 Loimaan Seudun Karjalaseura 1945-2005

Karjala jouduttiin jättämään lopullisesti syyskuun 21. päivänä 1944. Vaikka Neuvostoliiton sotavoimat eivät päässeet kuin Vuoksen virralle saakka eli lähes sadan kilometrin päähän Kurkijoesta, vedettiin lopullinen raja siihen, missä se nykyisinkin on. Se oli ryöstö, jonka seurauksena kotoaan pois lähtemään joutuneet karjalaiset tunsivat suurta katkeruutta siitä, että meni koti, kotiseutu ja hyvin monilta koko omaisuus. Tuhatvuotinen Karjala oli jätettävä ja luovutettava viholliselle! Ei voitu ymmärtää eikä antaa anteeksi, että kymmenien suomalaisten sukupolvien työllä rakennettu Karjala piti pakkoluovuttaa Neuvostoliitolle.

Meitä karjalaisia sijoitettiin valtiovallan ennakkosuunnitelmien mukaan ympäri Suomea aina Oulun läänin myöten. Tänne Loimaan seudulle tuli vuoden 1944 syksyllä paljon muolaalaisia. Kurkijokelaisten määränpää oli aluksi Etelä-Pohjanmaalla Kurikan, Isonkyrön, Ilmajoen, Seinäjoen ja Ylistaron pitäjissä, ja lopullinen muutto tehtiin Loimaan seudulle, jonne kurkijokelaiset tulivat vuosina 1945-48.

Kaipausta menetettyyn kotiseutuun oli erittäin kova varsinkin aikuisväestön keskuudessa, sillä juuri heidän elämäntyönsä oli jätettävä vieraille. Siksi haettiin yhteyttä kohtalotovereihin, omiin heimolaisiin, joiden kanssa raskaat menetykset oli helpompi jakaa. Karjalaiset myös ymmärsivät toisiaan paljon paremmin kuin paikalliset asukkaat, sillä murrekin yhdisti.

Tällaisessa tilanteessa tuli joidenkin avarakatseisten ihmisten mieliin karjalaisten seurojen perustaminen. Näissä yhdistyksissä saivat karjalaiset tukea ja lohtua toinen toisiltaan ja mikä parasta: säilyttäisivät omat kulttuuri- ja heimoperinteensä. Samalla voitaisiin siirtää perinteitä tuleville sukupolville.

Edellä mainittujen syiden johdosta Loimaan seudulle joutuneet karjalaiset päättivät perustaa oman yhdistyksen, joka ajaisi kotiseutunsa menettäneiden etuja ja olisi oiva yhdysside näille oudoille tanhuville ja kielellisestikin kummallisille alueille muuttaneille karjalaisille.

Loimaan seudun Karjala-seuran perustamista käsittelevä kokous pidettiin 16.1.1945 Reinolassa. Pöytäkirjan mukaan paikalla oli

12 henkeä. Puheenjohtajana toimi kirkkoherra Toivo Rapeli ja sihteerinä Valva Peltonen. Puheenjohtajan avauksessa käsiteltiin seuran tarpeellisuutta karjalaisen henkisten ja taloudellisten harrastusten tukena.

Keskustelun tuloksena päätettiin kutsua koolle seuran perustava kokous 7.2.1945 Loimaan Yhteiskoululle. Samalla valittiin kuusihenkinen toimikunta väliaikaiseen johtokuntaan. Tämä toimikunta sai seuraavan kokoonpanon: neiti Termomen, kirkkoherra Rapeli, insinööri Hollo, johtaja Niemi, kauppias Leppänen ja Valva Peltonen. Tulevasta kokouksesta päätettiin ilmoittaa Karjalassa, Karjalan Sanomissa, Kansan Työssä ja Loimaan Lehdessä.

Perustava kokous

Helmikuun 7. päivänä 1945 oli Loimaan Yhteiskoululle saapunut noin 50 henkeä. Kokouksen aluksi laulettiin Karjalaisten laulu, jonka jälkeen kirkkoherra Rapeli puhui yhteenliittymisen tarpeellisuudesta karjalaisen siirtoväen keskuudessa.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin kirkkoherra Rapeli ja sihteeriksi neiti Valva Peltonen. Asialistan kolmannessa pykälässä otettiin käsiteltäväksi kysymys karjalaisten yhteenliittymiseksi ja keskustelun jälkeen päätettiin perustaa yhdistys, jonka nimeksi tuli Loimaan Seudun Karjalaiset r.y. ja kotipaikaksi Loimaan kaupala.

Kokous käsittelee kohta kohdalta Karjalan Liiton lähettämät mallisäännöt,

jonka toinen pykälä kuuluu seuraavasti: ”Yhdistyksen tarkoituksena on olla kotiseudultaan siirtyneiden karjalaisten keskeisenä yhdyssiteenä ja toimia heidän henkisen ja taloudellisen elämänsä tukemiseksi.”

Tämä pykälä kertoi täydellisesti kaikessa lyhykäisyydessään sen, mitä seuran tuli tehdä. Kokous hyväksyi mallisäännöt pienin poikkeuksin.

Seuran ensimmäinen väliaikainen johtokunta, johon valittiin yhdeksän henkilöä, sai seuraavan kokoonpanon: kirkkoherra Toivo Rapeli, insinööri Armas Hollo, johtaja Juho Niemi, kauppias Oskari Leppänen, työnjohtaja Einari Lempiäinen, rouva Hilma Vaalivirta sekä neidit Maija Reinikainen, Lempi Termomen ja Valva Peltonen. Varajäseniksi valittiin kauppias Mikko Luhtala, opettaja Eeva Kaski ja neiti Kaarina Telatie.

Kokous päätti jäsenmaksuksi 10 mk hengeltä ja ”kirjoitusmaksuksi” 5 mk. Kokouksessa valittiin myös vaalitoimikunta ja ohjelματοimikunta. Seuran toiminnasta päätettiin ilmoittaa Karjalassa ja Loimaan Lehdessä.

Uusi johtokunta piti heti perustavan kokouksen jälkeen oman järjestäytymiskokouksensa, jossa puheenjohtajaksi valittiin kirkkoherra Toivo Rapeli, varapuheenjohtajaksi Juho Niemi, sihteeriksi Valva Peltonen ja rahastonhoitajaksi Oskari Leppänen. Yhdistys päätettiin rekisteröidä, ja puheenjohtajan huoleksi jätettiin huoneiston hankinta yhdistyksen käyttöön.

Ensimmäinen vuosikokous

Ravintola Verhossa pidettiin ensimmäinen vuosikokous, jossa jäsenmaksu nostettiin 10 markasta 20 markkaan. Tulevaan toimintaan kuului kirkkojuhlan järjestäminen kauppalan kirkossa helluntaina, ja yhdistyksen kerho järjestäisi juhlan toukokuussa Heimolinnassa. Tulo- ja menoarvio päättyi 12 000 markkaan. Tulopuolelle oli arvioitu jäsenmaksuja 3 000 mk (150 henk.) ja juhlista 9 000 mk.

Vuosikokous valitsi myös johtokunnan, johon tuli yksi muutos, sillä paikakkunnalta oli muuttanut Maija Reinikainen, ja hänen tilalleen tuli kauppias Mikko Luhtala ja tämän tilalle varajäseneksi Paavali Römpötti. Vuosikokous nimesi myös huvi-, ravintola- ja koristelutoimikunnat.

Loppusanoissaan puheenjohtaja kehotti: ”Katsokaamme ylöspäin, jolloin näemme selvänä edessämme tien, jota on kuljettava.” Kokous loppui virteen ”Jumala ompe linnamme”.

Seuraavassa johtokunnan kokouksessa päätettiin lähettää kauppalanvaltuustolle kirje, jossa pyydetäisiin, että kansanhuoltolautakuntaan valittaisiin siirtoväen edustajana ekonomi Paavali Römpötti ja vuokrauslautakuntaan prokuristi Jalmari Vaalivirta. Karjalan Liiton korvausasiain kursille lähetettiin sihteeri Valva Peltonen.

Näin oli aloitettu karjalaisten etujen vaaliminen myös talouden puolella.

11.10.1945 pidetyssä yleisessä kokouksessa ravintola Verhossa oli koolla

jälleen 50 henkeä. Pöytäkirjasta käy myös selville, että kesän aikana oli osallistuttu Toijalassa pidettyihin juhliin, johon kerho oli valmistanut myös kaksi ohjelma-numeroa. Kerho piti myös iltamat, ja johtokunta oli korvausasioista kurssittanut yhdistyksen jäseniä.

Kokouksessa puheenjohtaja Rapeli joutui toteamaan, että karjalaisten asiat eivät kesän aikana olleet sanottavasti edistyneet ja pika-asutus viivästyisi. Rapeli kertoi kokousväelle, että karjalaiset kansanedustajat olivat lähettäneet kirjelmän Lontoon konferenssiin. Siinä pyydettiin osaa Laatokan ja Suomenlahden välisestä kanaksesta takaisin. – Tuloksen te tiedättekin!

Tämä lokakuun kokous oli kutsuttu koolle tulevien kunnallisvaalien merkeissä, ja kokous asettikin viisi omaa ehdokasta karjalaisten omaan vaaliliittoon. Tästä vaaliliitosta pääsikin läpi kauppalaista johtaja Niemi ja maalaiskunnan puolelta kauppias Luhtala. Kansanhuoltolautakuntaan valtuusto valitsi terveystissar Pelkosen.

Johtokunta järjesti myös karjalaisille oman pikkujoulun ravintola Kiltaan. Puuron lisäksi päätettiin tarjota juhlassa myös korvike ja pääsymaksuksi määrättiin 25 mk. Ohjelman harjoittelupaikaksi pyydettiin Peltoisten koulua. Mainittakoon, että kansantanhukerho lahjoitti seuralle 2 000 mk johtajansa ”isoäidin”, opettaja Vaalivirran välityksellä.

Vuoden 1946 vuosikokous

Johtokunnan kokoonpano oli seuraava: Toivo Ra-

peli, Oskari Leppänen, Hilma Vaalivirta, Lempi Termomen, Juho Niemi, Einari Lempiäinen, Mikko Luhtala, Martti Koho ja Aino Tolvanen. Tilintarkastajina olivat kauppias Eino Suokas ja kapteeni Antti Paloposki.

Johtokunta päätti antaa 1000 markan avustuksen kolmelle siirtoväen edustajalle, jotka osallistuivat hallituksen puheille menevään 600 hengen joukkoon 15.4.1946. Kunnan pyyntöön nimetä ehdokas uuteen nuorisotyötoimikuntaan johtokunta nimesi Eino Kojon Hirvikoskelta.

Varsinais-Suomen Karjalaisseurojen piirin perustavassa kokouksessa 31.3.1946 oli seurasta kaksi edustajaa, joista piirin piiritoimikuntaan, nykyiseen piirihallitukseen, valittiin Juho Niemi Loimaalta.

Keväällä pidetyssä kokouksessa päätettiin perustaa opintokerho. Heinäkuussa kirkkojuhla pitäjän kirkossa olisi yhteinen karjalaisille ja paikkakuntalaisille. Ulkoilmajuhlissa puhuivat mm. kirkkoherra Toivo Rapeli, pastorit Pentti Niemi ja Eino Hälvä sekä entinen ministeri kunnallisneuvos Luukka sekä agronomi Johannes Virolainen. Juhlamerkkejä painettiin 3 000 kpl. Uusia karjalaisia oli tullut paikkakunnalle, koska puheenjohtaja toivotti heidät tervetulleiksi.

Lokakuussa 1946 koontunut hallitus käsiteli oman kerhohuoneen hankintaa. Tarkoitukseen olisi sopinut ravintola Kilta, joka kannattamattomana lopettaisi toimintansa, mutta johtokunta tuli siihen tulokseen, että vuokra ja muut kulut olisivat liian korkeat, sillä kokonaismenot vuodessa olisivat 152 000 markkaa.

Samassa kokouksessa johtokunta perusti Loimaan Seudun Karjalaiset ry:n Taiteenystävät-kerhon, jonka puheenjohtajana toimi Oskari Leppänen. Kerho laitto tuulemaan, sillä jo marraskuussa oli taidenäytely Heimolinnassa.

Nuoret toimivat

Edellä olen kuvaillut seuran alkuvaiheita siksi, koska sieltä käy selville toiminnan monipuolisuus ja se, että jäsenten taloudelliset asiat olivat etusijalla, mutta viihdyttävää toimintaakaan ei oltu unohdettu. Lukuisat juhlat ja niihin valmistautuminen teettivät runsaasti töitä. Ohjelmistoa hiottiin nuorten tanhu-, lausunta- ja opintokerhoissa. Myöhemmin päätettiin yrittää myös laulukuoron perustamista. Innokkaat vetäjät takasivat sen, että toiminta pyöri. He pitivät myös melko tarkkaa päivä- ja pöytäkirjaa kokouksistaan.

Kokoontumisia oli monissa paikoissa, joista voisi mainita Ravintola Killan, entisen Lottaravintolan pikusalin. Siellä tuolit ja pöydät kasattiin ja isoäidin johdolla harjoiteltiin tanhua, laulettiin ja viihdyttiin.

Loimaan Seudun Karjalaseuran 50-vuotisjuhlien aikaan 15.10.1995 käytiin laskemassa seppele Kanta-Loimaan kirkon pihalla olevalle Karjalan multiin siunattujen vainajien muistomerkillä. Tilaisuudessa puhui Armas Paavilainen (vas.). Muut seppeleen laskijat olivat Karjalaisseurojen Varsinais-Suomen piirin hengellisen toimikunnan puheenjohtaja Helge Väitinen ja Alli Kihlanki. Kunniavartiossa olivat Suomen lipun lisäksi Karjalaisseurojen V-S:n piirin lippu (keskellä) ja Loimaan Seudun Karjalaseuran oma lippu.

Korvikepojat ja kodikkeet

Toinen kokoontumispaikka oli ravintola Verho, jossa pidetyissä harjoituksissa oli paikalla 12 nuorta tanhuajaa. Linaan tuosta tilaisuudesta tehdystä pöytäkirjasta suoraa tekstiä: ”Tänään kokoonnuimmekin ensimmäisen kerran Verhoon viettääksemme reippaan illan tanhujemme parissa. Korvikepojat vähenevät vähenemistään oikeiden poikien astuessa sijaan kahden uuden tulokkaan liittyessä joukkoomme.”

Erästä illasta kertovassa merkinnässä on lopuksi maininta: ”Isoäiti muistutti mieliimme alkavista kourausuntaharjoituksista, joita tulee ohjaamaan opettajatar Tolvanen, että muistaissimme saapua täsmällisesti seuraavana keskiviikkona ja niinpä hyvän yön -toivosten jälkeen hajaannuimme jokainen koteihimme eli kodikkeisiin.” Tämä kodi-ke-sana kuvaa mielestäni hyvin sitä tilannetta, että ei ollut omaa kotia, oli vain vieraiden nurkissa oleva korvikekoti.

Loimaan Karjalaseura oli yhtenä osapuolena järjestämässä Toijalassa olleita kesäjuhlia elokuussa 1945. Muut järjestelyissä mukana olleet olivat Muolaan Karjalaseura ja Muolaan seurakunta. Tietysti sinne mentiin Loimaalta junalla. Vauhti ei varmaan päättä huimannut, kun matka yhteen suuntaan kesti kaksi tuntia. Syyskuussa nuoret pitivät yleisötilaisuutena Mellilässä kansantanhukurssin lopettajaistilaisuuden.

Pikkujoulut, illanistujaiset, iltamat, Kalevala-juhlat, kesäjuhlat, yllätysvierailut, kerhojen kokoontumiset, monet esiintymiset eri juhlissa, lausuntaillat ja kokoukset olivat sitä toimintaa, jota tuolloin seurassa harrastettiin. Mainittakoon, että kesän 1947 Kurkijoki-juhlassa Loimaan pitäjän kirkossa saarnasi Arvi Kujala ja ehtoollisella kävijöitä oli peräti 13 pöydällistä. Juhlapuheen piti Veikko Vennamo.

Isoäiti, opettaja Vaalivirta, muutti pois paikkakunnalta vuonna 1947, ja hänen työtään tanhujen ohjaajana jatkoi Aino Inkeri Tolvanen. Nuorten kerhon puheenjohtaja oli tuolloin Viljo Valtonen, sihteeri Vieno Koho ja rahastonhoitaja Tyyne Poutanen. Samana vuonna joulujuhlassa oli 200 henkeä.. Seuraavan vuoden puurojuhlassa jäivät tanhut pois. Niiden tilalla Hilka ja Anja Aulasuo esittivät Perhostanssin, joka yleisön pyynnöstä piti heti perään ottaa uusintana.

Tämä on ensimmäinen osa Loimaan Seudun Karjalaseura ry:n entisen puheenjohtajan Eino Vepsän seuran 60-vuotisjuhlassa esittämästä lyhyehköstä historiikista.

Toivotamme kaikille sukulaisille, ystäville ja tuttaville
Hyvää ja Rauhallista Joulua
sekä Onnellista Uutta Vuotta 2006

Kurkijokelaiset

Kirsti (s. Kylliäinen) ja Paavo Aaltonen, Vätikkä ja Köyliö - Köyliö

Suvun vanhin Eino Ahokas, Mikrilä Nro 1 - Loimaa

Anna (s. Merta) ja Eino Anttila, Marianvaara ja Loimaa - Lavia

Helena Aro, vanhemmat Helmi ja Arvi Aro, Titto ja Elisenvaara, Söpenryhmä - Turku

Tamara Braunkova, Masunmökki / Räikkölä Vätikkä - Turku

Sirkka-Liisa (s. Hartikka) Erlund perheineen, Aromäki - Loimaa

Hilkka ja Ilmari Hamunen, Oripää ja Lapinlahti - Raisio

Risto ja Sirkka Hartikka, Otsanlahti ja Karinainen - Pöytyä, Kyrö

Airi (s. Ristolainen) ja Arvi Heinonen, Alho ja Savoja - Loimaa

Raija (s. Hartikka) Hjelm, isä Otsanlahdelta - Humppila

Saimi (s. Hämäläinen) ja Erkki Häyhä, Aromäki - Loimaa

Vieno (s. Laurinen) ja Taisto Jantunen, Suojärvi Ignoila ja Marianvaara - Tuulos

Irja Jokinen (s. Hirvonen), Huutomäki - Loimaa

Aune ja Toivo Järvinen, Metsämaa ja Sorjo - Loimaa

Kalakurjet

Unto Kaukonen, Elisenvaaran Palonen (Haapavaara) - Isokyrö

Alli Kihlanki, Elisenvaaran Amerikka - Loimaa

Kari Kiiski, isä Haavikolta ja Seija (s. Sorsa) Erlund, äiti Haavikolta - Loimaa

Eeva (s. Kojo) Kohopää perheineen, Lapinlahti - Valkeala

Aaro ja Terttu Kojo, Tervu - Juupajoki

Anja (s. Kontiainen) ja Kari Kojo, Huittinen ja Tervu - Vampula

Israel Kojo perheineen, Lapinlahti - Espoo

Pentti Kojo perheineen, Lapinlahti - Jaala

Kerttu Kopsa ja Aini Karppinen, Marianvaara - Alastaro ja Punkaharju

Anja (s. Meskanen) ja Aimo Koskinen, Korpisaari ja Mellilä - Lieto

Elsa (s. Kemppinen) ja Väinö Koskinen, Aromäki ja Loimaa - Loimaa

Helli (s. Vehviläinen) ja Eino Kulmala, Mikrilä ja Loimaa - Loimaa

Kurkijoen Marttayhdistys ry

Tyyne ja Johannes Kähkönen, Pohjii ja Aromäki - Loimaa

Aili (s. Silvennoinen) ja Martti Laine, Luhovaara ja Loimaa Seppälä - Loimaa

Elsa (s. Lukka) Lankinen, Haapavaara ja Alho - Mellilä

Lauri ja Tuula (s. Suikkanen) Laukkanen, Laurin isä Ihojärveltä ja äiti Titosta, Alastaro ja Joutseno - Raisio

Loimaan Seudun Karjalaseura ry

Aili (s. Pajari) ja Jaakko Louhi, Mikrilä ja Heinävesi - Vaasa

Martti ja Leena (s. Karjalainen) Meskanen, Korpisaari ja Leenan vanh. Sakkolasta - Mellilä

Elvi Miikkulainen, Elisenvaara - Loimaa

Maila (s. Toiviainen) ja Unto Miikkulainen, Savii ja Elisenvaara - Loimaa

Eevi (s. Aitsaari) ja Arvo Nevala, Rummunsuo ja Kurikka - Pöytyä, Kyrö

Anna-Maija Nurminen-Lempinen (s. Mielonen) perheineen, isä Aromäeltä - Espoo

Anna Poskiparta, Marianvaara - Loimaa

Marijatta Poskiparta, Marianvaara - Loimaa
Pentti Kemppinen, Savoja - Loimaa

Hellä Rantala, Haapavaara - Turku

Leena (s. Kojo) Rantala perheineen, Lapinlahti ja Hiitola - Tampere

Mauri ja Pirkko (s. Kuusela) Rastas, Riekkala ja Helsinki - Espoo

Saini ja Martti Repo, Loimaa ja Elisenvaara - Loimaa

Pirkko (s. Tirri) ja Pekka Riikonen, molemmat Otsanlahdelta - Pöytyä

Aili Ronkainen, Pohjii - Pöytyä

Katri (s. Asikainen) Salminen - Tampere

Maija (s. Piiparinen) ja Eemeli Sillanpää, Luhovaara ja Alastaro - Alastaro

Eeva ja Arvi Silvennoinen, Pielisjärvi ja Luhovaara - Loimaa

Pauli ja Lilja (s. Laakso) Sinkkonen, Aromäki ja Ilmajoki - Loimaa

Laila (s. Syrjänen) ja Kalle Suutarinen, Marianvaara ja Metsikko - Vantaa

Irja (s. Torvinen) ja Ahti Teräväinen, Ihojärvi ja Kaukola - Loimaa

Lyyli Tirri, Otsanlahti - Pöytyä, Kyrö

Liisa (s. Pölkki) ja Tauno Tukia, Alho ja Haapavaara - Piikkiö

Anja (s. Savolainen) Valoaho, Ihojärvi - Naantali

Aino (s. Lukka) Vehviläinen, Haapavaara - Imatra

Eino ja Rauha Vepsä, Haapavaara ja Juuka - Loimaa

Leena (s. Möltsi) ja Jukka Virtanen, Rahola ja Halikko - Loimaa

Esteri (s. Nielikäinen) Äikää, Alhonsalo - Loimaa

Kari ja Tuire Äikää perheineen, Karin vanh. Kurkijoelta ja Salo - Loimaa

Hiitolaiset

Hiitolan Pitäjäseura ry, Pori sekä sen hallitus ja jäsenet kautta koko Suomen

Jouko ja Arja Hämäläinen, Joukon isä Kilpolansaaresta ja äiti Hiitolankylästä - Noormarkku

Rauni (s. Tutti) Kaija, Mustola - Ulvila

Anja (s. Tattari) Karlsson, Nehvola - Pori

Matti ja Ritva Karonen, Uusikirkko ja Ulvila - Ulvila

Terttu (s. Tattari) ja Kauko Ketola, Nehvola ja Pori - Noormarkku

Kalevi ja Toini Kokko, Lumivaara, Oinaanvaara, Hiitolankylä - Ulvila

Aino (s. Ijäs) ja Arvo Koppi, Pukinniemi ja Imatra - Noormarkku

Raija (s. Tattari) Laaksonen ja Viljo Ylönen, Nehvola ja Parikkala - Pori

Mauri ja Tuija Lankinen, Kavonsalmi - Kullaa

Milja (s. Hänninen) ja Heimo Peltomaa, Ulaskanniemi ja Kullaa - Pori

Sinikka (s. Piippu) ja Mikko Rajainmäki, Tujula ja Kullaa - Pori

Teuvo ja Sisko Savolainen, Tiurula ja Kullaa - Pori

Kirsti (s. Koppi) Seppälä, Pukinniemi - Karkkila

Ritva (s. Tattari) Tillqvist, Nehvola - Lahti

Airi (s. Tattari) ja Pertti Vihavainen, Nehvola ja Haapalahti - Kullaa

Lämpöiset
joulun toivotukset

Senja (s. Tukia)
Ingstromille,
Salt Lake City USA.

t. Mauno Tukia perheineen,
Hämeenlahti - Kemi

Jouluinen 60-vuotisjuhla Loimaalla

Loimaan Seudun Karjalaseura ry vietti juhlavasti 60-vuotispäiväänsä viime sunnuntaina Kanta-Loimaan seurakuntatalossa. Juhlapuhujaksi oli saapunut Karjalan Liiton toiminnanjohtaja Hannu Kilpeläinen. Hän myös toi Liiton puheenjohtajan Markku Laukkasen henkilökohtaisen tervehdyksen ja onnitelun sekä koko Karjalan Liiton onnitelut juhlivalle seuralle.

Ennen varsinaisen juhlan alkua puheenjohtaja Eino Hyvönen ja sihteeri Saini Repo ottivat vastaan eri yhteisöjen onniteluja. Niitä olikin aika paljon. Juhlaan oli kaikkiaan saapunut noin 80 ihmistä.

Juhla aloitettiin Karjalaisten laululla ja entisen puheenjohtajan Alli Kihlängin lausumilla tervehdyssanoilla. Hän toivoi noin 50-vuotisten ottavan seuraavaksi karjalaseuran omakseen ja tulevan mukaan toimimaan aktiivisesti. Siten vanhempi polvi pääsisi ansaitsemalleen ”eläkkeelle”.

Karjalanpiiras- ja täyte-

kakkukahvien jälkeen Loimaan seurakunnan tervehdyksen juhlaan toi kirkkoherra Matti Taatila omaan humoristiseen tyyliinsä. Loimaan Karjalakuoro lauloi Armi Haatasten johtamana Primus Leppäsen Karjalaisen laulun ja Onni Kaupilan Karjalan maat.

Juhlapuheensa toiminnanjohtaja Hannu Kilpeläinen aloitti 2000 vuoden takaa ajasta, jolloin Jeesus syntyi ja Karjala sai ensimmäiset asukkaansa. Puheessaan hän toi selvästi esille, että hän toivoi Suomen saavan vielä Karjalan takaisin, siten epäoikeudenmukaisuus tulisi korjattua. Hän pyysi kuulijoita pitämään Karjalanmaata sillä tavoin mielessään, ettei se vaipuisi täydelliseen rappiotilaan.

Loimaalainen taiteilijatar Anita Repo lausui ja lauloi omiaan ja osia muiden tekemistä teoksista. Lyhennetyin version kirjoittamastaan historiikista esitti niin ikään entinen Karjalaseuran puheenjohtaja Eino Vepsä. Historiikin ensimmäinen osa toisaalla lehdessämme.

Karjalakuoro lauloi vie-

Loimaan Seudun Karjalaseura ry oli hakenut Karjalan Liitolta huomattavan määrän ansio- ja harrastemerkkejä aktiivisille jäsenilleen. Tällä kertaa palkittuja ansiotuneita oli kaiken kaikkiaan 16 kappaletta.

lä toistamiseen. Toisen esiintymisen laulut olivat jouluisia eli Pekka Mirolan ja Anni Pakarisen Loistaa tähdet korkeat sekä Aaro Rajalan ja Helmi Auvisen Joulurauhaa. Jälkimmäisen laulun on sovittanut kuoroa aiemmin johtanut Antti Haatanen.

Ansioituneita

Ennen ansiomerkkien jakoa hallituksen jäsen Markku Sihvosella oli ilo ojentaa ainoalle elossa olevalle ja juhlaan saapuneelle Esteri Äikälle viisi tummanpunaista ruusua kiitoksena tämän tekemästä työstä Loimaan Seudun Karjalaseuran hyväksi. Esteri oli liikuttunut ja selvästi yllätynyt saamastaan huomiosta.

Karjalaisseurojen Varsinais-Suomen piirin puheenjohtaja Kaarlo Kojo tuli jakamaan Karjalaseuran varapuheenjohtajan Martti Revon kanssa Karjalan Liiton myöntämät ansiomerkit. Merkit kiinnitti kunkin saajan rintaan Ritva Hyvönen.

Hopeisen ansiomerkkin saivat Alli Kihlanki, Mikko Paukku ja Reino Parviainen. Pronssiset merkit olivat ansainneet Kari Kiiski, Eero Kosonen, Ulla Laminaho, Maija Levonpää, Hannele Piiparinen, Saini Repo, Arvi Silvennoinen, Eero Tynkkynen ja Rauha Vepsä.

Lisäksi jaettiin harrastemerkkejä. Ne luovutettiin tällä kertaa Eino Hyvöselle, Markku Sihvoselle, Taina Suvilalle ja Lauri Veijalaiselle, jotka kaikki ovat tällä hetkellä hallituksen jäseniä.

Juhlan päätössanat lausui puheenjohtaja Eino Hyvönen, joka myös juonsi

juhlan. Päätökseksi laulettiin Varsinaissuomalaisen laulu. Juhla oli aloitettu ”suloisissa Suomessamme, laulun laajassa kotimaassa” ja lopetettiin ”Suomen synnyinmuistoihin ja työn ja tiedon puistoihin, virteen vapaudesta”.

Raija Hjelm

Markku Sihvonen kukitti seuran puolesta kunniajäsenen Esteri Äikään.

Juhlivan Karjalaseuran puheenjohtaja Eino Hyvönen ja sihteeri Saini Repo ottivat vastaan seuralle tuotuja onnitte-luja.

Kuva Anastasia Martiskainen.

Kristus Pantokrator – evakko-Kristus

Tämä kuva sai nimekseen Evakko-Kristus, kun sitä sotien jälkeen jaettiin siirtolaisten hengelliseksi tueksi. Tuota tukea todella tarvittiinkin, sillä tuskin tuo niin sanottu Vapaussota-kaan oli ollut tuskatonta. Talvisota syttyi Antin päivänä 30.11.1939 ja kesti 105 päivää.

Olimme evakosta palanneet kotiin Hiitolan takaisinvaltauksen jälkeen syksyllä 1941 ja elelimme onnellisesti, kunnes alkoivat ”myrskypilvet” enteillä jatkosotaa jo juhannuksen 1942 aikoihin. Syyskuussa vuonna 1944 tehtiin rauha. Lapinsota kesti vielä vuo-

teen 1945, kunnes viimeisetkin saksalaiset oli karkotettu Suomesta.

Taas oli edessä mieron tie. Mutta uutteralla työllään siirtolaiset raivasivat uudet kotikontunsa, vaikka vaikeaa se joskus olikin. Vaikeaa oli myös paikkakuntalaisten luopua omaisuudestaan ja ehkä vuositasista sukutiloistaan, mutta kaikista on selvitty tyydyttävästi. Olimme sentään saaneet jäädä siirtolaisiksi omaan maahamme ja oman kieleemme pariin, sillä ruotsalaisalueethan eivät sijoittaneet siirtolaisia peläten oman kulttuurinsa kärsivän. Oliko tuo pelko aitoa vai

näennäistä, sitä en komentoi.

Jokainen voi itse tulkita mielessään, toteutuiko Suomessa kuvan osoittama laupeuden sana. Kristuksen taulussahan lukee: ”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastaisitte toisianne niin kuin minä olen rakastanut teitä, että tekin niin rakastaisitte toisianne. Sen suurempaa rakkautta ei ole kenellekään kuin että hän antaa henkensä ystäviensä edestä.”

Vilpittömät kiitokset kuuluvat kuitenkin kaikille kunnille, jotka ottivat siirtolaiset hoiviinsa ja avasivat ovensa ”ovettomille”.

Noista ajoista on kulunut jo kuusi vuosikymmentä, ja muistotilaisuuksia on monin paikoin järjestetty, muisteltu menneitä aikoja, ei katkeruudella vaan kiittollisuudella. Meille ovat avautuneet uudet ovet.

Nyt avautuvat ovet jouluun. Syttyköön kynttilän liekki lepattamaan vaikka tupamme pöydille heidän muistokseen, jotka jäivät sinne, minne ei kenenkään askeleet johda. Vain tähti-taivas vartioi hautakumpuja. Hyvää joulua jokaiseen kotiin.

Aino Koppi

Hiitolan Pitäjäseuran hallituksessa istuvat Seppo Kaljunen (oik.), Teuvo Savolainen, Jouko Hämäläinen, Leena Peltomaa, Sinikka Rajainmäki, Milja Peltomaa, Väinö Bragge, Tiina Reed ja Raija Laaksonen. ”Perhepotretista” puuttuu Aila Niemi sekä varajäsenet Reino Leppänen, Virpi Nikkonen ja Ari Vihavainen.

Hiitolan Pitäjäseura ry:n hallitus järjestäytyi

Hiitolan Pitäjäseura ry:n hallituksen 29.11. pidettyyn järjestäytymiskokoukseen hallitus oli saapunut paikalle miltei kokonaisuudessaan. Kokouksissa mukana oleminen todettiin tärkeäksi, toki aina joskus voi yhteensattumien vuoksi jokin estekin ilmaantua.

Kokouksen avasi seuran puheenjohtaja Jouko Hämäläinen toivottaen erityisesti hallituksen uudet jäsenet tervetulleiksi mukaan vilkkaaseen seuratoimintaan. Kokouksen aluksi pidettiin esittäytymiskierros, jossa sekä entiset että uudet kertoivat lyhyesti taustostaan ja ”siint”, et mistä päi myö oikei ollaa kotosin”.

Aika mukavasti on hallituksessa Hiitolan edustus jakaantunut, sillä mukana on jäseniä juuriltaan seuraavista kylistä: Kilpola, Mustolan Petkola, Tausjärvi/Hiitolankylä, Nehvola, Kopsala, Mustola, Sope, Ulaskanniemi, Tujula, Haapalahti, Veijala ja Tiurula.

Henkilövalinnat

Henkilövalinnoissa oli hallitus yksimielinen. Varapuheenjohtajaksi valittiin Teuvo Savolainen, sihteeriksi Raija Laaksonen, joka hoitaa edelleen myös jäsenasiat. Rahastonhoitajana jatkaa Milja Peltomaa, ja seuran pääemäntänä toimii Airi Vihavainen.

Kalastus- ja virkistysasioita hoitavat Viljo Ylönen ja Leena Peltomaa. Matkojen ja retkien vetäjinä toimivat Milja Peltomaa ja Raija Laaksonen. Lehdistön yhteyshenkilönä jatkaa Raija Laaksonen.

Kokous- ym. edustajiksi valittiin puheenjohtajat ja sihteerit. Myös joku muu voi hallituksen niin päättäessä toimia edustajana. Näin sopuisasti saatiin valittua seuran 39. toimintavuoden toimihenkilöt, ja niin hallitus on heti vuoden 2006 alkaessa valmiina tositoimiin.

Raija Laaksonen

Korvatunturin joulu

Viimein kun aattoillan työt oli loppu, tontuilla kotiin oli kiire ja hoppu. Koko vuosi taas oli ahkeroitu, kaikkien lasten iloksi se koitu. Väsynyt pukkikin lopulta palasi, lämmöllä muorinsa ukkoa halasi. Nyt joulu alkaa Korvatunturilla muorilla, pukilla ja tonttusilla.

Jouluinen puuro jo padassa porisi valmiina kaikille oma manteli, vieläpä tuvassa jokaista odotti suuren kokoinen joulupaketti. Popsitaan puuroa, kahvitkin juodaan, esiin omat paketit kaikille tuodaan. Paljastuu kohta jo salaisuudet: pukki saa huopatossut ihan uudet.

Tontut kun aattona oikein hyhki, housun polvet ja hihat meni puhki, paketeista sitten nimet tavattiin ja innolla tietenkin aukikin avattiin. Löytyi kaikille uudet nutut, tietenkin värit oli punaiset, tutut. Kyllä oli ollutkin paljon työtä, muori oli ommellut monta yötä.

Joulusaunassa lölyt sitten lyötiin, piparit ja pullat massuihin syötiin. Nautittiin koko yö jouluista rauhaa televisio kiinni, ei radiokaan pauhaa. Väsyneenä kömmittiin nukkumaan, ensi jouluna taas tavataan.

Terttu Ketola

Hiitola-säätiö toivottaa
Kurkijokelaisen lukijoille

**Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta
Vuotta 2006!**

Ikävä

Ei herää kansa kuulemaan joulun ilosanomaa. Ei soita kirkonkellot, on virren veisuu vaiennut.

Vain maisemat valkeat säteilee nousevan auringon valoa. Lumessa hiiren hypyn jälki, jänö loikki joen poikki.

Kirkkaana mieleen muistuu aika mennyt lapsuuden. Se ikävässä uudistuu, kun muu jo unohtuu.

Mitä suren ihmisparka, mitä menneitä muistelen? Kyyneleet kylmenneet kuin alle jään laineet Laatokan.

Anna

Lukan suku koolla Nakkilan kirkon vaiheilla

Ilmassa oli jälleennäkemisen hilpeyttä, kun Lukan sukuseura kokoontui yhteen kolmannen kerran. Sukukokous pidettiin Nakkilan Juhlatalo Marimbassa 15. lokakuuta, ja siihen osallistui kuutisenkymmentä suvun jäsentä.

Nakkilan kirkkoherra Lasse Vappula piti tilaisuudessa alkuhartauden. Lukan suvun vaiheita sekä Hiitolan historiaa aina jääkaudelta nykypäivään asti selvitti Kari Kulmala. Tilaisuudessa esiintyi myös porilainen lauluryhmä Evakot, joka lauloi useille muistorikkaita säveliä Karjalan kannakselta.

Sukujuhlassa ilmeni, että Oulussa asuvat useat Lukan-sukunimiset henkilöt eivät kuulukaan Karjalasta kotoisin olevaan Lukan sukuun, vaan yksi paikallinen suku on vaihtanut nimensä viime vuosisadan puolella Lukkaan. Näin ollen alkuperäinen Lukan suku on pienempi, kuin mitä väestö-

rekisterin luvut antavat olettaa.

Lukan suvun yhteyshenkilönä toimivalle sukututkija Merja Matomäelle annettiin juhlassa stipendi ansiokkaasta tutkimustyöstä. Sukukokouksessa valittiin sukuseuran hallitukselle uusi miehitys.

Puheenjohtajana jatkaa Heli Lukka, sihteerinä toimii Arja Korventausta, ja muita varsinaisia jäseniä ovat Leena Korpela, Jari Lukka ja Mirja Rannikko. Hallituksen varajäseniä taasen ovat Sinikka Kosonen, Eero Lukka ja Merja Matomäki.

Sukukokousperinnettä päätettiin jatkaa. Seuraava tapaaminen sovittiin vuodelle 2008.

Päivi Lukka

Lukan suku asettui tapaamisensa kunniaksi ryhmäkuvaan, jonka otti Juhani Lukka.

massa asustivat ja ruokaansa valmistivat. Kysyin heiltä: ”Mistä työ uotta saaneet kallaa?” Hyö vastasiit näyttäen rantaan päin: ”A tuolt päi mist hyö lie miehet saaneet.” A mie ko mänin sinnepäi, ni mieki sain ostaa sielt kallaa. Sit mie sain joltain puukon lainaks ja puhistin ne kalat. Kaupast sain suolaa, ja ripottelin niihin suolaa, jot eivät pillaannu, ku ol lämmin heinäkuun päivä. Ja nii myö lähettii takasi Isojoel, kun asiat oli toimitettu.

Ja kyl sit helpotti, kun ol yhtä ja toista tavaraa mukana. Niinhä myö eletti sit siellä, ku Luojan kukkarossa, kunnes tuli se katkera tieto, ettei Karjalaan enää päästäkään lähtemään. Vaikka oltiin melko varmoja, ettei Hiitolaan enää päästä, kuitenkin oli toivo, että ihme tapahtuisi ja päästäisiin kotikunnaille.

Kun oli kuultu ne katkerat rauhanehdot, saimme jälleen muuttaa uuteen sijoituspaikkaan, joka sillä kertaa oli ruotsinkielinen Petolahden kunta, joka ei sekään ollut vielä lopullinen sijoituspaikka. Minun kohdallani se evakkotaival loppui siihen ja myöskin äitini sijoituspitäjäksi jäi Petolahti, sillä hänen maallinen matkansa päättyi sinne.

Kuten alussa mainitsin, on kulunut yli 20 vuotta edellä mainituista tapahtumista. Kuitenkin ne ovat niin elävästi jääneet mieleeni aivan, kuin ne olisivat eilispäivän tapahtumia, niin monivaiheisia ja sisältörikkaita ne olivat kaikista vaikeuksista huolimatta. Lähetään terveiseni, jos joku mukana ollut sattuu tämän lukemaan näin vuosien jälkeen.

Hiitolaisin terveisin

A. Hohtari

Elämä kuljettaa

Rivien välistä voi tulkita, että kirjoittajan olisi tehnyt mieli ilmaista monet evakkomatkan tapahtumat ja kokemukset jyrkemmin. Aika oli kuitenkin tehnyt parissa vuosikymmenessä tehtävänsä ja pehmentänyt ilmaisua. Aino-täti oli yliviivannut kirjeessään useita kohtia. Moni asia, kuten tyly vastaanotto sijoituspaikoissa, on varmasti harmitanut, kun huolehdyttävänä oli puolustuskyvyttömiä vanhuksia ja lapsia.

Aino Hohtari työskenteli Helsingissä taloudenhoitajana eläkeikänsä asti. Pitkäaikaisin työnantaja oli yhteiskunnallisena vaikuttajana ja kansanedustajana-kin tunnettu Vera Hjelt, jonka taloutta hän hoiti tämän kuolemaan asti.

Omaa perhettä Ainolla ei ollut, joten kesälomiaan hän vietti usein siskonsa Anna-Maria Rämäsen perheen luona Yläneellä. Vierailullaan hän yritti laittaa maalaistalon asioita uuteen uskoon, kun oli tottunut hienoihin talouksiin, mutta talo eli tavallaan ja vieras

kävi ajallaan. 1970-luvun lopulla täti muutti Poriin asumaan, koska sillä suunnalla asui monia sukulaisia. Vuonna 1994 Aino Hohtari kuoli 93 vuoden ikäisenä.

Muisteloita

Marraskuun puolivälissä vietettiin äitini Riitta Savolaisen 75-vuotissyntymäpäiviä Liedossa ja kotiin oli kutsuttu lähisukua ja ystäviä. Kurkijoen Räihävaarasta kotoisin olevat Rämäsen sisarukset olivat vanhintajoukosta. Valdean lukuun ottamatta koolla. Puheensorinaa ja naurua riitti kerrakseen, kun karjalainen suku kokoontui. Oli mukava kuunnella, kun sisarukset muistelivat lapsuusaikaan.

Välillä meinasi tulla leikkilistä kinaakin siitä, kuka siellä paimenessa oikein istuikaan, mutta loppujen lopuksi kaikki taisivat saada kokea vuorollaan sitä lystiä, vanhimmat jo kotipuoleessa Kurkijoella ja nuoremmat viimeistään Yläneellä. Pitkäveteistä touhuahan se lehmien vahtiminen oli.

Äidiltäni Riitalta pääsi kerran lauma karkaamaan-kin Yläneellä ollessa. Paimen oli nukahtanut laumansa viereen, ja lehmät lähtivät Pyhäjärven rantaan juomaan. Sieltäpäähän ne sitten löytyivät rannalta.

Mummon hautajaisten aikaan Rämäset asuivat Yläneellä väliaikaisessa asumuksessa. Huvila oli kesäasunnoksi tarkoitettu, mutta talvikin siinä jouduttiin asumaan. Kylmää oli, ja ruokakin oli välillä vähissä.. Vanhemmat Anna-Maria ja Juho Rämänen matkasivat Pohjanmaalle Petolahdelle mummon hautajaisiin, ja lapset jäivät kotiin eläimiä hoitamaan.

Niin kulkee vuosien ketju, ja sukupolvet vaipuvat pikkuhiljaa unholaan. Vanhat, pienet mustavalkoiset valokuvat ovat nyt arvossa arvaamattomassa jälkipolville. Muutama kuva Kurkijoen Räihävaarastakin on säilynyt ajan hampaissa, ja niitä on suurennettu ja skannattu nykytekniikan keinoin. Raamien taaksekin voi yrittää kurkistaa vanhojen kertomusten myötä.

Aino-tädin elämänvaiheitakin muisteltiin. Leenatädille lupasin kirjoittaa vanhan kirjeen puhtaaksi ja lähettää vihdoin viimein lehteen. Lupa on nyt täytetty!

Juhlan tuoksinassa päävänsankari loihiti lausumahän Kantelettaren sanoin:

”Ikä kultainen kuluvi, aika armas rientelevi. Sinun lapsen lauluissasi, kurjan kukkumaisissasi.”

Runon myötä Riitta lähettää kiitokset muistamisesta sekä lämpimät joulu-terveiset kaikille sukulaisille ja tutuille!

Paperille laittoi Riitta Savolaisen tytär

Marja Huttunen

Jouluinen retki Helsinkiin

Ja meillä kaikilla oli niin mukavaa...

Varhain lauantaiaamuna oli meitä hiitolaisia ja heidän ystäviään melkoinen joukko lähdössä Helsinkiin viettämään pikkujoulujuhlaa yhdessä muiden hiito- laisten, kurkijokelaisten, kirvulaisten ja kaukolalais-ten kanssa. Linja-automat-ka Porista Helsinkiin sujui rattoisasti, ja virittäydyim- mekin jo juhlatunnelmiin laulellen ja kertoillen mo- nenlaisia jouluisia juttuja.

Jouluglögi ja piparit edesauttoivat joulumielen luomisessa. Lähtöämme kruunasi aivan upea auringonnousu, jota saimme ihailla auton ikkunoista. Maisema olikin, kuin kau- neinta korttia olisi katsellut.

Juhlapaikalle Karjalata- lolle saavuimme jo hyvissä ajoin ennen tilaisuuden al- kua ja yritimme bongata, näkyisikö ehkä tuttuja, joi- den kanssa voisi mennä haastelemaan. Ja löytyihän niitä. Aika on kuitenkin teh- nyt meidän kaikkien koh- dalla kepposia. Jopa niin, että entisen lähinaapurinkin tunnistaminen tuotti vaike- uksia.

Väkeä juhlaan oli saapu- nut arviolta n. 200 henkilöä, joista suurin osa oli kurki- jokelaisia ja hiitolaisia. Juh- lan juontajana toimi Jorma Kaartinen Kurkijoen Al- hosta. Hän olikin juhlan ai- noa tonttu, ainakin hatusta päätellen.

Joulupuheen piti Isä Mit- ro omalla leikkisällä taval- laan. Onkin aina ilo kuun- nella hänen esiintymistään, kun hän pystyy höystämään huumorilla vakavaakin sa- nottavaa.

Puheessaan hän kertoi, että vaikka hän onkin syn- tynyt Helsingissä Mikko Monosen ruumisarkkuliik-

keen naapurissa, tuntee hän itsensä vahvasti karjalai- seksi. Olihan hänen äitinsä Suojärveltä ja isänsä Sorta- valasta. Karjalan tanhuat ovatkin hänelle pyhää maa- ta, niin kuin juurien tulee ollakin.

Isä Mitro myös kertoi tä- män joulun olevan hänelle erilaisen kuin aikaisemmat. Hän oli nimittäin saattanut syksyllä maanpoveen iäk- kään 13 lasta synnyttäneen äitinsä, jonka omaishoitaja- na hän oli toiminut usean vuoden ajan. Karjalan äite- jä hän kutsui nimellä ”nuo kultaiset kantajat” ja kertoi olleensa lapsena monien kirkkomummojen lellicki-nä. Hän arvelikin, että oli- sikohan hänen varhainen tukanlähtönsä seurausta monista päänsilittelyistä ja taputteluista.

Saimme seurata monia

Juhlan juonsi Kurkijoki-Seuran Jorma Kaartinen. Välillä jo vähän väsytti, mutta maukas kahvi varmaan piristi juonta- jaakin.

Isä Mitro melkein ”hukkui” ison puhujapöntön taakse, silti hän ei jäänyt puhuessaan huomaamattomaksi.

upeita esityksiä, joista kau- kolaisjuuriset Ruuskan mu- sikaaliset sisarukset jäivät erikoisesti mieleen. Varsin- kin nuorin, vasta 5-vuotias Emilia hurmasi yleisönsä, niin kuin lapsiesiintyjillä on tapana tehdä.

Myös muista taidokkais- ta esityksistä nautimme täy- sin rinnoin. Kuulimme yk- sinlaulua, lausuntaa, kante- leensoittoa, joulunovellin

ym. Laulelimme yhteislau- luja, ja pistipä Liikasen Eeva meihin vähän liikeh- dintääkin, kun piirileikkiin patisteli. Olisipa ollut enemmän tilaa, ”nii oisha se meilt käynt vielä pa- remmi ko nyt.”

Väliajalla oli ohjelma, johon saimme kaikki osal- listua, saimmehan syvä- men halusta kalkattaa kar- jalaa ja nauttia Kurkijoki- Seuran puheenjohtajan keittämää puuroa ja väsky- näsoppaa. Päälle joimme vielä maukkaat torttukah- vit. Tortut oli paistanut Hii- tolaiset ry:n emäntä, joka osoittautuikin ” isännäksi”. Hienoa, siitä lähetämme vinkin muihinkin seuroihin.

Juhlien arpajaiset olivat tosi muhkeat, ja taisipa ai- nakin sata voittoa olla tyr- kyllä, ainakin pöytä notkui voittojen painosta. Sujuvas- ti arvonta kuitenkin sujui, ja voitot löysivät nopsasti omistajansa.

Lämminhenkinen joulu- juhla päättyi yhdessä laula- maamme Karjalaisten lau- luun.

Paluumatka Poriin sujui myös rattoisasti, ja retkeläi- siltä tunnelmia kyselles- sämme tuntuivat kaikki ol- leen tyytyväisiä päivän an- tiin.

Raija Laaksonen

Joulun odotusta

Muistan miten lapsuudessa joulua me vuotettiin, joulumuoriin, joulupukkiin, tonttuihinkin luotettiin. Pienet joulutoivomukset kirjoiteltiin paperiin, joka sitten ovenpieleen odottamaan laitettiin. Ja kas kummaa, minne oli joutunutkaan kirje tuo, tontut varmaan vieneet oli

kirjeen joulupukin luo. Vanha nukke, vaatteet uudet, uuden pääinkin aina sai. Kummat joulusalaisuudet toteutuivat, totta kai. Aattoaamunahan aina joulukuusi haettiin, kynttilät ja latvatahti paikoilleensa laitettiin. Kinkuntuoksu täytti tuvan, puuro kiehui hellallaan, lapset oli saaneet luvan

mennä mäkeen laskemaan. Aattoillan hämärässä kuului kellon kilinää, tuvassapa silloin tässä pikkujalkain vilinää. Oveen kohta koputettiin pukkihan se saapuikin, tullut oli joulu silloin tähän pikku kotihin.

Terttu Ketola

Mummon joulusaarna vuonna 2005

Mummo pieni, taasko aiot joulusaarnan vääntää?
Mieti ensin, mihin suuntaan tahdot mielet kääntää.
Monenlaista murhetta on vuoden mittaan saatu.
Joulun aikaan iloista vois olla mielen laatu.

Tässä sulle joulun lyhdyn oppaaksesi annan.
Iloisemmat mielikuvat etehesi kannan,
että niitä jakelisit ystävies mieliin,
kiitosmieltä nostattaisit lauleleviin kieliin.

Joulun enkeli hän oli, joka noita kuiski.
Joululyhty kädessänsä edelläni huiski.
Tähden muita kirkkaamman hän oppaakseni antoi.
Monet kauniit muistikuvat mieleheni kantoi.

Sinäkin sen muistat varmaan, miten hyvät hetket
saimme viettää yhdessä ja miten hienot retket
ystävien kanssa tehtiin tuonne luonnon helmaan.
Kesä oli kauneimpia vuosisataan varmaan.

Mättäät pursui puolukoista, mustikoista samoin.
Kotipensaat runsauttaan jakoi monin tavoin.
Lantut kasvoi suuriksi kuin pikkulasten päät.
Luonto meitä hemmotteli. Siinäkin sen näät,

miten Luoja luoduistansa täällä huolta pitää.
Varmaan ensi keväänä taas kylvöksemme itää.
Kalat kasvoi vonkaleiksi, metsä antoi sienet.
Vaaksan verran isommiksi varttui lapset pienet.

Vielä löytyy sairaaloista hoito potilaille.
Lääkkeet saadaan apteekista, voiteet vaivaisille.
Eläkkeetkin maksetahan meille kerran kuussa.
Leipä maistuu rukiiselta suomalaisen suussa.

Kulttuuria kaipaaville löytyy omat raiteet.
Konsertit ja teatterit, elokuvat, taiteet,
monenlaiset opinpiirit vielä saavat rahaa,
että saamme elämykset karkottamaan pahaa.

Kirjasto on suomalaisten tuttu lempilapsi.
Sinne rientää lapsi, nuori sekä harnaahapsi.
Kirjoissa on siellä meille runsas valikoima.
CD:t, lehdet, tietokoneet, internetkin oiva.

Sieltä löytyy osaaville tiedon valtaväylä.
Nuoret kyllä opastavat, ellet itse löydä
jotain lakipykälää tai kakkureseptiä,
osoitetta tärkeää, pankin internetiä.

Kuka olis uskonutkaan meidän nuoruudessa,
että pankkikonttori vois olla omas kammarissa.
Puhelimemme muuttunut on pikku kapulaksi.
Kaukaisetkin asiamme osaa hoitaa faksi.

Suomalaista koulua on ylistetty kyllä
maailmalla paljonkin. Hämmästelyllä
me kuittaamme nuo tiedot. Onko ihan totta,
että niinkin kielitaitoinen vois olla Suomen
Lotta?

Lähellämme olevaa me emme osaa arvostaa.
Viesti kaukaa saapunut hyvän meille
osoittaa.
Suomen kouluruokailukin kiitosta on
saanut.
Onhan oma lapsemme jo moittimasta
laannut.

Suurin kiitosaiheemmehan lieene sentään
rauha.
Kuusi vuosikymmentä jo ilman sodan
pauhaa
saimme täällä kasvatella maalle nuorisoa,
joka jatkaa työtämme ja hoitaa elantoa.

Kauemmaksi katsomaan myös neuvoim
joulun henki.
Maitten, merten tuolla puolen ihminen on
häinkin,
joka erivärisenä hellyyttämme anoo
ruokaa sekä vaatetusta vailla meille sanoo:

Kaikkialla ihmisillä samat tarpeet ovat.
Sota, kato, sortovalta tuovat ajat kovat.
Ethän kesken hyvinvoinnin unohtane heitä,
joille elo antaa usein nälkää, kyyneleitä.

Kiitän jouluenkeleistä, jotka ilon tuovat,
murehtivaan ihmismieleen valonsäteen
luovat.
Tuskin täällä auttaa ketään mustat
murhemietteet.
Joulun aikaan löydät varmaan hyvät
ajanvietteet.

Etsi hyvä ystävä ja kerro hänle huolet.
Asioista löytää voitte valoisimmat puolet.
Hän on varmaan odottanut sinua jo
luokseen.
Voisit toki mennä sinne ihan hänen
vuokseen.

Joulun tähti syttynyt on meidän
onneksemme.
Taivaan Isä antoi joulun meidän
riemuksemme.
Siitä voimme iloita ja iloamme jakaa
muillekin. Se itsellekin hyvän mielen takaa.

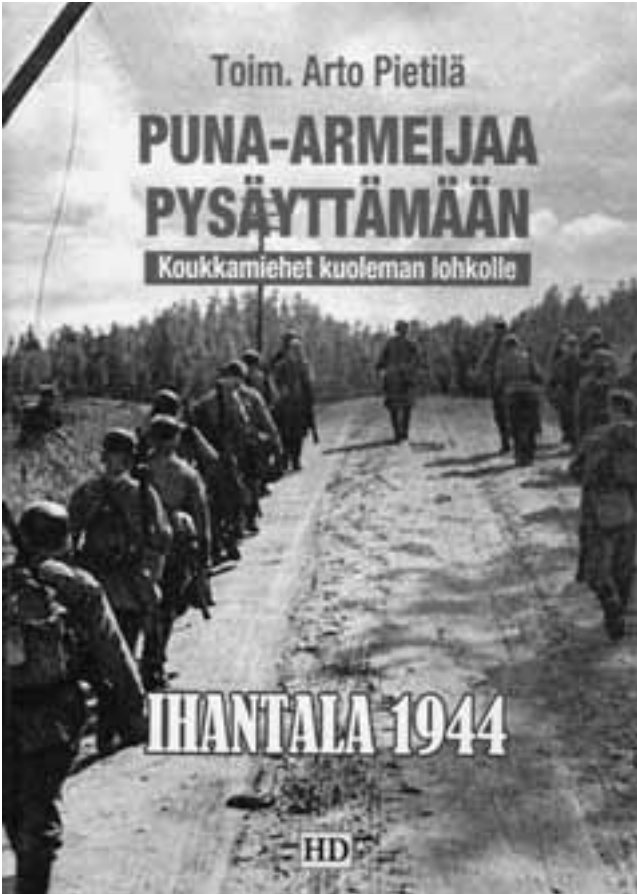
Lyyli Nevanperä

Ihantala oli vuonna 1944 suomalaisille kovien taiste-
lujen paikka. Siellä käytiin
jatkosodan mittavimmat
taistelut, suurimmat kuin
Pohjoismaissa oli koskaan
siihen mennessä käyty.

Loimaalainen Kustan-
nusHD on julkaissut Arto
Pietilän toimittaman kirjan
Puna-armeijaa pysäyttä-
mään, Koukkamiehet kuo-
leman lohkolle. Kirja on
jatko-osa vuosi sitten il-
mestyneelle Koukkamiehet
kolmella kannaksella –
teokselle. Tässä kirjassa
kerrotaan, kuinka pelätty
Puna-armeija pysäytettiin
heinäkuussa 1944 Ihanta-
lassa, jossa läpimurron piti
tapahtua. Vihollinen teki
kaikkensa valtavan materi-
aali- ja miesylivoiman tur-
vin.

Itsekin taisteluissa mu-
kana ollut kapteeni Onni
Rantala (siviilissä myö-
hemmin professori) teki
vuosia työtä täydentäessään
ja kootessaan oman ryk-
menttinsä JR 35:n ja oman
komppaniansa 9./JR 35:n
vaiheista laajan raportin
”Jalkaväkirykmentti 35:n
taistelut Ihantalassa kesällä
1944” Mukana on majuri
Paavo Kairisen ”unohdettu
uroteko” ja ”vastaisku Pyö-
räkankaalla”.

Ihantala 1944

Kesällä 1944 JR 35 nou-
si Suomen armeijan mai-
neikkaimpien rykmenttien
joukkoon. Kirja on tehty
kunnioittaen JR 35:n vete-
raaneja. Sotaveteraani Oiva
Sinervo on toiminut Arto
Pietilän apuna.

Kurkijokelaisen toimituksesta

Kurkijoki-aiheisia
- kirjoja 13–75 €
- karttoja 3–10 €
- mitali 28 €
- pöytäviiri 28 €
- kortteja 1,00–1,50 €
- T-paita 15 €

Kurkijoelta Nykypäi-
vään- paljon tietoa
Kurkijoesta tieto-
koneen omistajalle
CD-Rom 20 €

**Tulossa UUSI
pöytästandaari**

Tunteeko kukaan kuvan ihmisiä?

Hyvät ihmiset. Tiedän kuvasta varmasti, että toisen rivin kolmas oppilas oikealta on Antti Jaakonpoika Kesseli (s.1904).
Onko opettaja Ida Wilska? Onko koulu Elisenvaarassa vai Mikrilässä? Onko joku muu oppilas teille tuttu?

Kysyy Mirja Pekonen puh. 0400-492 127.

Sesonkityöläinen

Taasen on sulla kiire ja hoppu,
mentävä sinne, mentävä tänne,
aivan kuin tulisi maailmanloppu.
Joulun sesonki, touhua, tohinaa,
melskettä, vilskettä, turhaa kohinaa.
Tavarataloja, kynttilänvaloja,
pakettivuoria ihmiset kantaa,
namuja lapsille pukki jo antaa.

Lähestyy joulu, lisääntyy touhu,
musiikki pauhaa, joulurauhaa.
Paksussa nutussa, partakin rutussa,
lapsilta kyselet tuttuja loruja.
Viitsis et kuunnella toiveita, poruja.
Toivoisit, että ois joulu jo loppu,
takana hössötys, kiire ja hoppu.

Riisuisit päältäsi punaisen nutun,
sesonkityöläiselle niin tutun.
Rukkaset, parran ja lakkisi pakkaat,
huopatossut myös kaappiisi nakkaat.
Kurkkisit omankin kuusesi alle,
löytyiskö paketti uurastavalle.
Sitten taas seuraavaa joulua vartut,
tuttuihin nuttuihin ennen kuin tartut.

Terttu Ketola

Perkeikka

Lähinaapurina meillä Karjalassa oli Alekski ja Anni. Kun Anni sitten 1960-luvulla kuoli, ja maatalon nuorempi polvi huolehdi viljelyksistä, oli Aleksilla aikaa matkustella ympäri Suomea tuttaviaan ja sukulaisiaan tervehtimässä. Anni oli ollut puhelias emäntä, ja Alekski ei useinkaan hieman hitaampana saanut puheenvuoroa. Nyt sen sijaan hänellä oli aikaa ja tarvetta purkaa muistojaan ja kuulemiaan. Yleensä hän puheli seisaaltaan – kävellen tuvan lattialla edestakaisin. Hänestä ei ollut tärkeää, kuunteliko joku hänen puheluaan vai ei. Harmittaa näin jälkeensä vietävästi, kun ei tullut nauhurille otetuksi Aleksin melkoisen hauskoja juttuja. Kerran alle kouluikäinen poikani oli mummon luona viikonlopun, kun me olimme jossain muualla käymässä.. Palattuaan poika kertoi, mitä oli mummon kanssa hommaillut. Piirakoita tietysti olivat ”valaneet” yhdessä. Niitä sitten olivat kastaneet karjalapaistiin – pottiin ja paljon muuta.

”Sitten sinne oli tullut semmoinen mies, joka puhui koko ajan – joskus mukavia ja joskus taas ikäviä asioita.” ”Kukas se sellainen mies oli?” ”Se oli semmoinen vanha mies, mutta en muista, mikä sen nimi oli. Ai – se oli ”perkeikka”. Ainakin se sanoi usein ”perkeikka”. Minä en uskaltanut kysyä häneltä, mitä se tarkoitti, eikä mummonkaan tiennyt.” Muistan Aleksin kertoneen käynnistään sukulaisissaan jossain uudella asuma-alueella Helsingin liepeillä. Hän oli käynyt siellä aikaisemminkin. Aamulla päivän töihin lähtiessään uuden omakotitalon rakentanut nuori pariskunta opasti Aleksia: ”Nuku niin kauan kuin haluat. Kahvia on termoksessa ja ruokaa pöydällä. Me tulemme heti näljältä kotiin, niin syödään sitten kunnolla. Alekski loikoili aikansa, mutta sitten tuli tarve mennä keventämään ”elämän taakkaa”. Hän muisti, että puusee oli tontin takakulmassa, jossa hän oli edellis-kerran täällä ollessaan käynyt. Kengät jalkaan ilman

sukkia ja ulos. Maa oli jäässä ja luntakin siellä täällä. Tuuli peijakas paukautti oven kiinni Aleksin kääntyessä rapulla. Avainta ei Alekski tietenkään ollut ottanut mukaansa. Huusi näkyi kököttävän entisellä paikallaan tontin takanurkassa. Asiat tulivat siellä nopeasti valmiiksi. Alekski köpötteli rapulle, mutta ovi olikin lukossa! Siellä hän vasta huomasi, että olisi pitänyt ottaa avain siitä eteisen naulasta ulos mennessä. Alekski oli puetuna valkoisiin alushousuihinsa ja paitaan sekä pelkkiin kenkiin siinä rapulla syksyisessä, mutta poutasäässä- Mutta ”tuumaustunnin” pidettyään hän päätti turvautua naapuriapuun. Alekski soitti naapurin ovikelloa, josta rouva tuli avaamaan. Alekski selitti: ”En minä ole mikään hullu, olen vain tuossa naapurissa kylässä.. Kun menin huussiin, niin ovi meni lukkoon, ja talon väki on töissä. Naapurin rouva oli nähnyt joskus Aleksin ja tunsin hänet naapurinsa sukulaiseksi ja päästi viluisen vaarin sisälle. Hän soitti naapurin miehen työpaikkaan, jossa kovaaääninen kaiutti suuressa työsalissa, että hänen oli

Eija Kareen kynä kertoo

A ketä hänes lyöt,ko kaik on sukulaisii,sano Herman ko pojilta reki särkyi.

otettava yhteys kotiinsa. Kun hänen kotipuhelimensa ei vastannut, niin hän hyppäsi autoon ja tuli kotiin. Talossa ei ollut sisällä ketään, mutta Aleksin vaatteet olivat tuolilla ja mies poissa. Mennessään ulos hän näki, kun Alekski tuli rapulla vastaan kannatellen alushousujaan ja kertoi käy-

neensä naapurissa. Selvisi sekin, että talossa oli sisä- vessa – oli ollut jo toista vuotta käytössä ja että ulko- huussi odotti pois vientiä erään toisen rakentajan ton- tille. Tämä kertomus ei tunnu miltään, kun Alekski itse ei ole sitä kertomassa.

Aarre Heinonen

Hymyä huuleen

Oikeustieteen suullisessa tentissä kysyttiin: ”Mikä on rangaistus kaksinnaimisesta.” Neuvokas opiskelija vastasi: ”Kaksi anoppia.” ***

JOULURISTIKKO

Oikea ratkaisu julkaistaan 30.12.2005

Hyvää joulua!

© Jorma Kuoppinen 2005

JOULU-LAHJA USEIMMITEN

voit pipar-kakkua

USA:N TIEDOTUS-PALVELU

Oulun alue

Kolumbusken laivan nimisiä naisia

PINNOITETTU ALLAS

VANHA KAUPPI-AITTEN YHTYMÄ

TV-sarja

Niska-vuori

hetki vain

torppa Jaakobin 9.

so-dan jumala

2 2 osaa ottavia

11 x2 meppi

OPEC-maa-pito

toimi-tetta-via

jet-sul-leen

heitti kultaa 1983

etunen

Saa-ri-nen

Kale-vala

oljillakin täytettyjä

-1.

johtaa Sitraa James

luuka-loja kavala

hiki

patja-aines-kin

-ääni

verifi-kaatti

Mieluisa lahja

UUTUUS

Kurkijoki-
isännänviiri80 € + postitus
Pituus 4 m, yläosan
leveys 45 cm.Hyvää ja Rauhallista Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta 2006

S P O Y

SATAKUNNAN PAINOTUOTE OY
Ratatie 6, 32800 Kokemäki
puh. 02-523 2500, fax 523 2511Toivotan
kaikille kurkijokelaisilleOikein Rauhallista Joulua ja
Onnellista Vuotta 2006!EDUSTUSLIIKE
YRJÖ PARIKKALoimaa, yrjo.parikka@pp1.inet.fi
Puh. (02) 762 8301
tai 0400-531 147
Fax (02) 762 8022

Kaipuu saa näkyä

PALVELEMME
Ma - To 9 - 17
tai sopimuksen
mukaanLOIMAAN KIVI
KIVICENTERPalininkatu 2, Loimaa
Puh 02-7605 1221

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajotoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.Asianajotoimisto
HEIKKI RANTANENVaratuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalehti 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fiAsianajotoimisto
JARI HEIKMAN OYAsianajaja, varat. Jari Heikman
varatuomari Kaarina Nylä
varatuomari Katri Nieminen
varatuomari Anne Röppänen
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa,
puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.comHYVÄÄ
JOULUA!Toivottaa:
etuSivu
FRONT PAGE

– Näidenkin sivujen valmistaja –

Kurkijokelainen
Koulukuja 7, LOIMAA
puh. (02) 762 2551
ja 050-521 3336Rauhallista Joulua ja
Valoisaa Uutta Vuotta.ALASTARON OP, LOIMAAN OP, LOIMAAN SEUDUN OP,
MELLILÄN SEUDUN OP, METSÄMAAN OP, NIINIJOEN OP

KukkaBox

Puh. 762 2669

Vastapäättä Loimaan
AluesairaalaLOIMAAN VIIALAN
KONDITORIA-KAHVIOKauppalehti 2, puh. 763 2001
Avoimena: Ma - pe 8.30-17

ERLUND-talo

Hengittävä hirsitalo. Rakenteissa ei
muoveja eikä epäorgaanisia aineita.
Englannin MTV:n valinta Suomen
edustajaksi Grand Designs-ohjelmaan.Asu terveellisesti, hengitä vapaasti
unelmiesi talossa, Erlund-talossa!

MELLILÄN HIRSITYÖ

Ysitie 345, 32300 MELLILÄ
Kotimaan myynti:
Juhani Eklund p. 0400-530 979
e-mail: myynti@erlund-house.comONKS
TIETOO
VASTAUKSET1. kolme miljoonaa; 2.
Kaspianmeri; 3. Jeho-
van todistajia; 4. Etelä-
Afrikan tasavallassa; 5.
Atlantin meren ja Tyy-
nenmeren; 6. Kosken-
korvan; 7. Uudenkaup-
pungin; 8. Egyptin; 9.
Tampereen; 10. vuonna
1956 EnglannissaLAATUA
EDULLISUUTTA
AMMATTILAISELTA

- Kellohuoltopalvelu
- Käsikaiverrukset
- Konekaiverrukset
- Korukorjaus/
- kivi-istutustyöt
- Sormuksien
- valmistus
- Ja nyt myös
- lasikaiverrus

KAIKKI PAIKAN PÄÄLTÄ

KELLOLIIKE

Juhani Lankinen Ky

Kauppalehti 2, Loimaa

Puh. (02) 763 2760

(Kaupungintalossa vastapäätä)

Maukasta joulun odotusta!

Tarjoukset voimassa: pe - la 16.-17.12.2005.

Spar Porsaan lihasuikaleet
marinoitu tai naturel
400 g (3,98 kg)

1 59

Tilaa meiltä HK:n
paistovalmiit
harmaasuolatut

KINKUT 4 60

alk. kg

Spar
Broilerin fileepihvit
560 g (8,91 kg)

4 99

rasia

Panda Juhlapöydän
konvehti 300 g (9,97 kg)

8 95

3 pack

Flora Margariinit
400 g (2,48 kg)

0 99

rasia

Herkkusuun Torttu-
täyte 300 g (2,17 kg)

0 65

prk

Myllyn Paras Torttu-
taikina 500 g (1,78 kg)

0 89

pkt

Suomalainen
juuressoseet

1 99

lanttu ja
porkkana
1 kg kpl

SPAR LOIMAA
Kauppias Sami Toivonen
puh. (02) 763 6850
ma - pe 7-21, la 7-18, su 12-21

Ruokakauppa
Sinun makuusi

SPAR

Alko
762 2062

Kahvila
762 4432

nonstop parturi
040-765 7028

**LOP-
Kultapiste**
763 2150

Naistenliiton muistio
Loimatar
762 2848

Ritvan ja Olin
Ei-
keittiö
76368520